

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.875 van 17 juni 2002
in de zaken A. 70.843/IX-3018
70.866/IX-3021.**

- In zake :
- I. Beatrijs VAN VAERENBERGH,
wonende te AFFLIGEM,
Potaardestraat 3,
 - II. 1. de BVBA Apotheek Erna BOEL,
2. Helena DE DONCKER,
3. de NV Apotheek HAUMAN,
4. Patrick LIBENS,
5. de BVBA Apotheek MAHIEU,
6. de NV Officina INVEST,
7. de NV Apotheek VERCAMMEN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BIJTTEBIER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47.

tussenkomende partij in de zaak A. 70.866/IX-3021 :

Linda DERIJCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. DE BECKER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ernest Allardstraat 35-37.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Beatrijs
VAN VAERENBERGH op 4 september 1996 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 9 juli 1996 door de minister
van Volksgezondheid en Pensioenen waarbij haar de vergunning geweigerd wordt

voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Aalst (Erembodegem), Dom Modest Van Asschelaan 4;

Gezien een tweede verzoekschrift dat de BVBA Apotheek Erna BOEL, Helena DE DONCKER, de NV Apotheek HAUMAN, Patrick LIBENS, de BVBA Apotheek MAHIEU, de NV Officina INVEST en de NV Apotheek VERCAMMEN op 5 september 1996 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 9 juli 1996 door de minister van Volksgezondheid en Pensioenen waarbij aan Linda DERIJCK de vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Aalst (Erembodegem), Kapellestraat, tussen de nummers 31 en 33;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 maart 1997 in de zaak A. 70.866/IX-3021;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 die de tussenkomst van Linda DERIJCK in die zaak toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 12 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. SILANCE, die verschijnt voor de verzoekende partij sub I, van advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST, die verschijnt voor de verzoekende partijen sub II, van advocaat A.-C. DE RIDDER, die loco advocaat J. BIJTTEBIER verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat A. DE BECKER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 31 december 1991 dient Linda DERIJCK een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het vestigen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Aalst (Erembodegem), Kapellestraat, tussen de huisnummers "131 en 133". Met een brief van 27 mei 1992 meldt zij dat het adres vermeld in de aanvraag onjuist is ingevolge een materiële vergissing, dat de vermelde huisnummers niet bestaan en dat deze moeten gelezen worden als "31 en 33".

1.2 Op 10 april 1992 dient Beatrijs VAN VAERENBERGH eveneens een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het vestigen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Aalst (Erembodegem), meer bepaald voor het adres "Dom Modest Van Asschelaan 15-18". Met een brief van 16 november 1992 deelt deze aanvraagster mede dat zij het adres vermeld in de aanvraag wenst te wijzigen naar het nummer 4 in dezelfde straat.

1.3. Nadat van beide aanvragen overeenkomstig artikel 6, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging

en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken kennis was gegeven aan de bestaande apotheken uit de omgeving dienen de apothekers tewerkgesteld in de apotheek MAHIEU aan de Hogeweg 2 te Erembodegem bezwaar in tegen respectievelijk de vergunningsaanvraag ingediend door Beatrijs VAN VAERENBERGH en de vergunningsaanvraag ingediend door Linda DERIJCK.

1.4. Alle overeenkomstig artikel 7 van het voornoemd koninklijk besluit van 25 september 1974 ingewonnen adviezen omtrent de aanvragen van zowel Linda DERIJCK als Beatrijs VAN VAERENBERGH zijn ongunstig, met uitzondering van het niet gemotiveerde gunstig advies van de Provinciale Geneeskundige Commissie in beide dossiers.

1.5. De conclusies in de verslagen van 1 juni 1993 van de Hoofdinspecteur-directeur van de Algemene Farmaceutische Inspectie betreffende de beide aanvragen zijn ongunstig, met als motief dat de geplande apotheken niet de behoeften blijken te kunnen dekken van 2.500 inwoners, zodat aan de voorwaarde tot afwijking, bepaald in artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 niet is voldaan.

1.6. De vestigingscommissie voegt de beide aanvragen samen.

1.7. In een nota van 12 januari 1994 beroept Linda DERIJCK zich op de toepassing van artikel 1, § 3, a) van het koninklijk besluit van 25 september 1974.

Wat betreft het voldaan zijn aan de tweede voorwaarde, vervat in voornoemde bepaling betoogt zij :

"De aanvraagster is van oordeel dat ook aan de tweede voorwaarde wordt voldaan.

Haar berekeningen, die uitkomen op een aantal van 2.506 inwoners, werden gedaan op de meest eerlijke, objectieve en controleerbare wijze : het in aanmerking te nemen gebied werd genomen op de helft van de afstand tot de omliggende apotheken en binnen dit gebied werd het preciese aantal inwoners geteld volgens de gegevens van de bevolkingsdiensten.

Tegen deze objectieve bewijsvoering werd door geen enkele aangezochte instantie enige opmerking of kritiek geuit, integendeel zelfs.

In zijn advies verklaart de Farmaceutische Inspecteur uitdrukkelijk :

'Er is dan ook geen reden om te menen dat de berekeningen van de aanvraagster niet juist zouden zijn (de cijfers steunen trouwens op gegevens van de bevolkingsdienst van Aalst''.

1.8. Op verzoek van de voorzitter van de vestigingscommissie stelt de farmaceutisch inspecteur op 28 april 1994 een aanvullend verslag op.

Hierin wordt wat betreft het aantal inwoners binnen de ontworpen invloedszone onder meer het volgende gesteld :

"Volgens een nota dd. 14.1.1994 van apotheker DERIJCK Linda aan haar raadsman, de Heer J.P. SONCK, in het dossier, is het aantal inwoners van de betrokken straten thans gestegen van 2.506 naar 2.516 inwoners. Hierbij kan ik herhalen wat ik reeds in mijn advies van 17.11.1992 heb genoteerd, namelijk dat ik geen reden heb om aan te nemen dat de berekeningen van de aanvrager niet juist zouden zijn. Die cijfers steunen trouwens op gegevens verstrekt door de dienst bevolking van de Stad Aalst.

In zijn nota dd. 18.1.1994 spreekt de Heer L. SILENCE (lees : SILANCE), raadsman van apotheker VAN VAERENBERGH, zelfs de mening uit dat de nieuw op te richten apotheek de behoeften zou dekken van 3.156 inwoners, wat dus nog meer is dan de 2.516 inwoners die apotheker DERIJCK als eventuele invloedszone beschouwt.

3) In de reeds vermelde nota dd. 14.1.1994 van apotheker DERIJCK Linda aan haar raadsman, de Heer J.P. SONCK in het dossier, is er ook o.m. sprake van 'bouwinteresse' van de stijgende interesse van handelszaken enz.

(...)

dat Erembodegem eerder kan beschouwd worden als een soort uitbreidingzone van de stad Aalst waarvan het trouwens als deelgemeente deel uitmaakt. Ik twijfel er dan ook niet aan dat in het betreffende gedeelte van die gemeente het aantal diensten ten bate van de lokale bevolking voortdurend stijgt".

1.9. Op 18 augustus 1994 brengt de vestigingscommissie volgend advies uit over de beide aanvragen :

"...

Criteria van voorrang bij de behandeling.

1. De toepassing van artikel 6, § 2 bij de behandeling van de aanvragen heeft tot gevolg dat artikel 2, § 1, 6° aan DERIJCK Linda een criterium van voorrang verleent als eerste aanvrager, althans is dit de stelling van aanvrager zoals hierna uiteengezet :

Volgens DERIJCK Linda dient zij voorrang te verkrijgen op de aanvraag van juffrouw VAN VAERENBERGH Beatrijs.

(...)

Bovendien, zelfs indien zou geoordeeld worden dat geen van beide aanvragers zich op een voorrangscriteria kunnen beroepen, zou mevrouw DERIJCK Linda als eerste aanvrager toch voorrang genieten.

Haar aanvraag dateert immers van 31 december 1991 en is anterieur aan de aanvraag van juffrouw VAN VAERENBERGH Beatrijs, wiens aanvraag pas van 10 april 1992 dateert.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd dat de brief van 27 mei 1992 van mevrouw DERIJCK Linda geen nieuwe aanvraag betreft, doch de loutere rechtzetting van een materiële vergissing in de aanvraag van 31 december 1991(huisnummer 31 - 33 in plaats van 131 - 133, dat onbestaande is). Deze rechtzetting doet uiteraard geen afbreuk aan de datum van de aanvraag.

Door VAN VAERENBERGH wordt geponeerd dat het adres van de geplande officina in de aanvraag van DERIJCK gelokaliseerd wordt in de Kapellestraat tussen de huisnummers 131 en 133.

Op 27 mei 1992 brengt laatsgenoemde aan de Farmaceutische Inspectie ter kennis dat de nummers 131 en 133 in feite niet bestaan en 'dat het hoogste nummer in de straat het nummer 45 is'.

Hieruit leidt aanvraagster VAN VAERENBERGH, ten onrechte af, dat zij hierdoor eerste aanvraagster is geworden, vermits haar aanvraag op 10 april 1992, en dus vóór 27 mei 1992, werd ingediend.

Het is duidelijk dat het hier gaat om een materiële vergissing bij het vermelden van de huisnummers '131 en 133' in plaats van '31 en 33'. Deze vergissing werd tijdig en rechtmatig op 27 mei 1992 ter kennis gebracht van de Farmaceutische Inspectie en de aanvraag van 31 december 1991 ingediend door DERIJCK blijft aldus haar volledige wettelijke draagkracht behouden.

Het attest dd. 21 februari 1994, afgeleverd door de bevolkingsdienst van de stad Aalst bevestigt dat voor de oneven zijde van de Kapellestraat het hoogste huisnummer het nummer 45 is.

DERIJCK Linda blijft dus eerste aanvrager in de fusie van artikel 2, § 1, 6° van het bovenvermeld K.B.

2. Een tweede punt dat terzake dient te worden onderzocht betreft de wettelijke draagkracht van artikel 2, § 1, meer bepaald in verband met de termen '... dat wordt er voor de aanvragen beslist met inachtneming van de volgende criteria van voorrang'.

Terzake gaat het dus om criteria van voorrang die dienen gehanteerd te worden bij de behandeling van aanvragen door de Vestigingscommissie die krachtens artikel 6, § 2 van het bovenvermeld K.B. van 27 september 1974 dienen te worden samengevoegd.

In een arrest verleend door de Raad van State van 2 februari 1984 (7de Kamer) nr. 23.934 VANDEWEGHE t/ Belgische Staat wordt gezegd dat de 'voorrang' die aan eerste aanvrager wordt toegekend, beperkt is tot de volgorde waarin de vestigingsaanvragen moeten onderzocht worden en dat dit geenszins inhoudt dat 'in het geval voor een vergunning op grond van het aantal inwoners van de betrokken gemeente kan worden verleend, deze in ieder geval aan de eerste aanvrager moet worden toegekend'.

Bovendien primeert terzake buiten het aantal inwoners dat tot de invloedszone van de apotheek behoort, het vermijden van het ontstaan van overconcentratie van officina's op een bepaalde plaats of in een bepaalde wijk van een gemeente. Bij de behandeling van de zaak ten gronde houdt de Vestigingscommissie, met de beide hierboven aangehaalde stellingen, terdege rekening.

Ten Gronde.

1. Betreffende de aanvraag ingediend door DERIJCK Linda als eerste aanvrager.

Demografische gegevens :

De stad Aalst telt op 1 januari 1993 76.514 inwoners. Er zijn 45 apotheken.

Op demografisch gebied is de vestiging van een bijkomende apotheek krachtens artikel 1, § 2 van het hogervermeld K.B. niet mogelijk.

(...)

De vestiging is gepland in de deelgemeente Erembodegem, op ongeveer 1,1 km van de dichtstbijzijnde apotheek.

Wat de bediende bevolking betreft wordt aanspraak gemaakt op straten en gedeelten van straten, waarvan het aantal inwoners op 2.156 wordt geschat, dit op grond van de halverwege afstanden tot de dichtstbijgelegen apotheken.

Dit bevolkingsaantal wordt gestaafd aan de hand van officiële documenten van de bevolkingsdienst van de stad Aalst.

De vestiging is gelegen tegenaan de Brusselsebaan die rechtstreeks verbinding geeft met het centrum van Erembodegem.

De cijfergegevens worden bevestigd door de Farmaceutische Inspecteur en door de Hoofdinspecteur-Directeur.

De aanvraag beantwoordt bijgevolg aan de uitzonderingsvoorwaarden van artikel 1, § 3 litera a) van het hogervermeld K.B. : de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek ongeveer 1 km en behoeftendeckking van 2.500 inwoners.

2. Betreffende de aanvraag ingediend door VAN VAERENBERGH Beatrijs als tweede aanvrager.

Aanvraagster beroept zich insgelijks op de uitzonderingsvoorwaarde van artikel 1, § 3, litera a) om de vergunning tot vestiging te bekomen.

De vestiging is gepland in de Dom Modest van Asschelaan nr. 4, huis dat door aanvraagster werd aangekocht.

De dichtste apotheek is gelegen op 1,34 km van de geplande vestiging in een woonkern met school, kerk, huisartsen en winkelgelegenheid.

Volgens haar berekeningen zou aanvraagster aanspraak kunnen maken op 3.028 inwoners (Erembodegem) en 118 inwoners van de gemeente Affligem.

De cijfergegevens op straten en delen van straten behorende tot de invloedssfeer van de op te richten apotheek werden bevestigd door attesten van de bevolkingsdienst van de stad Aalst.

Volgens een berekening neergelegd door aanvraagster DERIJCK Linda zou VAN VAERENBERGH hoogstens aanspraak kunnen maken op een doelgebied van 3.156 - 947 - 2.209 inwoners en aldus het wettelijk vereist aantal van 2.500 inwoners niet bereiken.

Bij deze berekening onttrekt DERIJCK Linda ten onrechte straten of delen van straten die aan het doelgebied van VAN VAERENBERGH behoren.

Bovendien isoleert zij uit het betoog en de conclusies beweringen van VAN VAERENBERGH die zij in haar voordeel interpreteert.

Diensvolgens sluit de Commissie zich aan bij het Advies van de Farmaceutische Inspecteur en van de Hoofdinspecteur, die voorhouden dat de invloedssfeer van de te vestigen apotheek door VAN VAERENBERGH degelijk 2.500 inwoners bevat.

Meteen zijn de basisvoorwaarden (vervuld) door artikel 1, § 3, littera a) van het bovenvermeld K.B. met name :

- afstand van ongeveer 1 km (in feite 1,34 km) van de dichtstbijgelegen apotheek
- bevolking van ongeveer 2.500 inwoners die tot de invloedssfeer behoort.

Advies van de Commissie nopens de toekenning van de vergunning aan een van beide aanvragers.

Nu beide aanvragen aan de wettelijke voorwaarden voldoen en aanspraak maken op de bevolking van nagenoeg dezelfde invloedssfeer, dient de Commissie uit te maken aan wie van beide aanvragers gunstig advies dient te worden verleend.

Hierbij moet rekening gehouden met de bepaling van artikel 1, § 1 van het hogervermeld K.B. dat de criteria bepaalt die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren.

Immers zoals hoger aangehaald dient de voorrang beperkt te worden tot de volgorde waarin de vestigingsaanvragen moeten onderzocht worden.

Terecht stelde het reeds besproken arrest van de Raad van State van 2 februari 1984 dat de Minister bij het verlenen van de vergunning gehouden is, buiten het aantal van de inwoners, er over te waken dat een overconcentratie van apotheken op een bepaalde plaats of in een bepaalde wijk van de gemeente wordt vermeden.

Wat de vestiging DERIJCK betreft stelt de Vestigingscommissie vast :

- de vestiging leunt aan bij de Brusselsebaan die rechtstreeks verbinding geeft tot het centrum van Erembodegem en verder rechtstreeks toegang verleent tot het centrum van de stad Aalst.

- de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek 1,1 km bedraagt.

De vestiging VAN VAERENBERGH is ontworpen zoals hoger gezegd :
in een deel van de gemeente dat meer en meer het karakter vertoont en verkrijgt
van een afzonderlijke woonkern dankzij :

- a) - de ligging ten zuiden van de gemeente Erembodegem;
 - de aanwezigheid rond de concentratie van de bebouwing van een school, winkels, huisartsen, tandlaboratorium;
 - het bestaan van reeds bestaande straten waar nog veel bouw mogelijkheden zijn en die erop wijzen dat deze woonkern nog uitbreidings mogelijkheden vertoont.
- b) de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek die 1.340 km bedraagt, hetzij minstens 200 meter verder dan de ontworpen vestiging van DERIJCK Linda.

De vestiging van VAN VAERENBERGH beantwoordt bijgevolg beter aan het principe van een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelen voorziening, de evenwichte spreiding van de apotheken in het algemeen, en het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats in het bijzonder.

Redenen waarom,

De Vestigingscommissie,

(...)

Na erover te hebben beraadslaagd en

na te hebben vastgesteld :

- dat de zaken dienen samengevoegd voor hun behandeling door de Vestigingscommissie in toepassing van artikel 6, § 2 van het bovenvermeld K.B.
- dat de aanvraag van DERIJCK Linda werd behandeld vóór die van VAN VAERENBERGH ingevolge het voorrangscriterium van artikel 2, § 1, 6° van het K.B.

ONGUNSTIG adviseert de aanvraag ingediend op 31/12/1991 door DERIJCK Linda voornoemd strekkende tot toekenning van een vergunning tot oprichting van een voor het publiek open te stellen apotheek voor een vestiging te Aalst, deelgemeente Erembodegem, Kapellestraat, tussen huisnummers 131 en 133 met brief van 27 mei 1992 bepaald op huisnummers 31 en 33 ingevolge materiële vergissing.

GUNSTIG adviseert de aanvraag ingediend op 10/04/1992 door VAN VAERENBERGH Beatrijs strekkende tot de toekenning van een vergunning tot oprichting van een voor het publiek open te stellen officina voor een vestiging te Aalst, deelgemeente Erembodegem, en bij brief van 16 november 1992, gewijzigd op het nr. 4 ingevolge aankoop van het huis op dit adres".

1.10. Op 19 oktober 1994 stelt Linda DERIJCK hoger beroep in tegen het advies van de vestigingscommissie van 18 augustus 1994.

1.11. Op 23 januari 1996 brengt de commissie van beroep het volgende advies uit over de beide aanvragen :

"(...)

Als beroepsgrievan laat Mevr. DERIJCK gelden dat Mevr. VAN VAERENBERGH niet zou voldoen aan de basisvoorwaarden van art. 1, § 3, a) van het K.B. van 23 september 1974 omdat haar vestiging, namelijk in

de Dom Modest Van Asselaan nr. 4, niet de behoeften dekt van 2.500 inwoners. Ten onrechte zou zij het totaal aantal inwoners van de Brusselbaan en Leuvenstraat opgenomen hebben in het totale bedrag van 3.156 hoewel zij in haar aanvraag slechts de volgende straten als volgt in aanmerking neemt :

- Brusselbaan nr. 186 tot en met 298 (paar)
nr. 209 tot en met 313 (onpaar)
- Leuvenstraat nr. 95 tot en met 185/B (onpaar)
nr. 138 tot en met 236 (paar)

hetzij volgens het gelijkheidsbeginsel 662 inwoners minder.

Ook ten onrechte zou zij de inwoners van de Pater Rasschaertstraat (108) Stijn Streuvelstraat (101) en de Fezantenlaan (76) - totaal 215 inwoners in aanmerking genomen hebben voor het bepalen van haar doelgebied zodat van de 3.156 inwoners slechts 2.209 overblijven waarmee zij niet voldoet aan de bepaling van art. 1, § 3, punt b) van het K.B. van 25 september 1974.

Betreffende de bewering dat de voorrang dient beperkt te worden tot de volgorde waarin de vestigingsaanvragen moeten onderzocht worden wijst beroepster er op dat art. 2, § 1, 6° zijn volle uitwerking moet hebben.

Dit artikel bepaalt klaar en duidelijk dat, in geval van toepassing van art. 6, § 2, er over de aanvragen wordt 'beslist' met in achtnaam van de volgorde van de hierna genoemde criteria :

'6° aan de eerste aanvrager; deze regel is ook van toepassing wanneer twee of meer aanvragers zich op dezelfde voorrang kunnen beroepen'.

Beroepster merkt verder op dat de Vestigingscommissie beslist heeft dat de 'beide aanvragen aan de wettelijke voorwaarden voldoen' zodat niet opnieuw onderzocht moet worden of de vestiging van beroepster voldoet aan het spreidingscriterium vermits deze reeds vervat is in de voorwaarden voor de toekenning op basis van de uitzonderingsregel van art. 1, § 3, a) van het K.B. van 25 september 1974, anders besluiten zou betekenen dat het advies een tegenstrijdigheid inhoudt, waar het enerzijds voorhoudt aan de wettelijke voorwaarden te voldoen en anderzijds voorhoudt dat ze minder goed voldoet. Verder wijst beroepster erop dat de arresten DE WINTER (Nr. 20.070) en VANDEWEGHE (Nr. 23.934) gewezen werden in zaken waar de aanvragen ingediend werden op basis van art. 1, § 2 (algemene regel) waarin het spreidingscriterium niet vervat is zoals in art. 1, § 3, (littera) a) tot en met c). Betreffende de bewering dat de voorgenomen vestiging van Mevr. VAN VAERENBERGH zich situeert in een deel van de gemeente dat meer en meer het karakter vertoont en verkrijgt van een uitzonderlijke woonkern laat beroepster opmerken :

1. dat de directe weg van de geplande officina van Mevr. van VAERENBERGH naar het centrum van Erembodegem via de Leuvenstraat over een afstand loopt van 1,5 km terwijl het voorstel van Mevr. DERIJCK 1,750 km bedraagt.
2. dat via de Leuvenstraat, de Schersestraat en de Brusselbaan het voorstel van Mevr. VAN VAERENBERGH 1,2 km verwijderd is van de dichtstbijgelegen apotheek van Mevr. HAUMAN terwijl deze van beroepster op 1,5 km ervan verwijderd is langs de Brusselbaan.
3. dat de vestiging van beroepster ook ten zuiden ligt van Erembodegem en dicht bij winkels en huisartsen. Er is ook een tandlabo en een school in de nabijheid. Deze vestiging ligt evenzeer als deze van Mevr. VAN VAERENBERGH in een deel van de gemeente dat meer en meer het karakter krijgt van een afzonderlijke woonkern. De bouwmogelijkheden, zoals vooropgesteld door Mevr. VAN VAERENBERGH zijn ook terug te vinden in de woonzone rond de Brusselbaan die de laatste jaren een verhoogde bouwconcentratie kende.

Tenslotte vindt beroepster het advies van de Vestigingscommissie onbillijk en beantwoordt niet aan het redelijkheidsbeginsel daar beroepster als eerste een

aanvraag indiende terwijl Mevr. VAN VAERENBERGH als het ware in deze vergunning is ingestapt voor een vestiging die op 200 m van haar vestiging gelegen is en beroep doet op de bevolking van nagenoeg dezelfde invloedszones.

(...)

Voorrang

Mevr. VAN VAERENBERGH betwist één punt in de beslissing van de Vestigingscommissie, namelijk de voorrang die aan Mevr. DERIJCK wordt toegekend zoals voorzien in art. 2, § 1 - 6° van het K.B. van 25 september 1974. Zij beweert dat deze aanvraag van 31 december 1991 geen betrekking had op een bepaald huis - dat er slechts sprake is van een plaats gelegen tussen huisnummers 131 en 133 in de Kapellestraat te Erembodegem.

Met de Vestigingscommissie kan aanvaard worden dat het om een materiële vergissing gaat bij het vermelden van de huisnummers '131' en '133' in plaats van 31 en 33;

dat trouwens deze vergissing tijdig en rechtmatig ter kennis werd gebracht van de Farmaceutische Inspectie bij brief van 27 mei 1992. Bedoelde vestiging was duidelijk genoeg om alle misverstand uit de weg te ruimen.

Mevr. VAN VAERENBERGH heeft bij haar aanvraag van 10 april 1992 ook een adres aangegeven (dat) niet overeenstemt met de definitieve aangevraagde vergunning, namelijk nr. 15 en 18 in de Dom Modest Van Asselaan zijde twee huizen die 'rechtover' elkaar gelegen zijn.

Slechts bij brief van 16 december 1992 werd het nieuw adres medegedeeld aan de Farmaceutische Inspectie.

In conclusies neergelegd ter zitting vraagt Mevr. VAN VAERENBERGH de bevestiging van het gunstig advies door de Vestigingscommissie verleend waar deze verwees naar art. 1, § 1 van het K.B. van 25 september 1974 die de criteria bepaalt met het oog op een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken.

Bespreking.

Er moet uitgegaan worden van de vaststelling dat beide vestigingen ten zuiden van de gemeente Erembodegem gelegen zijn op ongeveer 200 à 240 m afstand van elkaar.

In verband met beide vestigingen zegt farmaceutisch inspecteur DERAIVE in zijn verslag van 28/04/1994, verwijzend naar zijn advies van 17/11/1992, dat Erembodegem geen gemeente (meer) is met een uitgesproken landelijk karakter met in de periferie van de dorpskern een relatief schaarse bevolking maar dat Erembodegem eerder kan beschouwd worden als een soort uitbreidingszone van de stad Aalst waarvan het trouwens als deelgemeente deel uitmaakt. Dat in deze verslagen geen voorkeur wordt gegeven aan de ene of de andere vestiging.

In het licht van deze beschouwingen mag aanvaard worden dat beide vestigingen hetzelfde karakter hebben en aangewezen zijn op ongeveer dezelfde cliënteel.

Beiden liggen :

- 1) ten zuiden van de gemeente Erembodegem
- 2) op meer dan 1 km van de dichtstbijgelegen apotheek HAUMAN te Erembodegem, van DERIJCK 1,1 km van VAN VAERENBERGH 1,34 km
- 3) in de nabijheid van winkels, huisdokter, tandlaboratorium, enz. In dit verband stellen we vast dat alleen het kabinet van dokter VAN NIEUWENHOVE P., Kleistraat 27 A, dicht bij de vestiging van Mevr. VAN VAERENBERGH ligt terwijl negen andere dokters (Dr. DEGEEST, DU FOUR, HERZEEL, KINDERMANS, RUMBAUT, VAN BELLINGHEM, VANDEWEYN, VAN DE WIELE en WYNS) dicht bij de vestiging van DERIJCK. Hetzelfde kan gezegd worden voor de vier tandartsen, terwijl de foto's en kadasterplan aantonen dat ook

meer handelsuitbatingen binnen invloedsszone van Mevr. DERIJCK dan van Mevr. VAN VAERENBERGH liggen.

- 4) in de nabijheid van straten waar nog veel bouw mogelijkheden zijn. Dit blijkt uit de plannen en foto's voorgelegd door beide partijen.
- 5) beide partijen maken aanspraak op ongeveer dezelfde bevolking die beide vestigingen gemakkelijk kunnen bereiken vermits zij slechts op 200 m van elkaar verwijderd zijn.
- 6) beide kregen een gunstig advies van de Provinciale Geneeskundige Commissie
- 7) beide zijn eigenaar : Mevr. VAN VAERENBERGH van huis Dom Modest Van Asselaan nr. 4 (akte 19/01/1993) Mevr. DERIJCK van perceel bouwgrond aan de Kapellestraat (akte van 31/01/1992).

Besluit

De vestiging van Mevr. VAN VAERENBERGH, beantwoordt niet beter aan een adequate, doeltreffende regelmatige geneesmiddelenvoorziening dan de vestiging van Mevr. DERIJCK. De evenwichtige spreiding van de apotheken in het algemeen en het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats in het bijzonder is evenmin beter verzekerd, gelet op de vermelde afstanden.

Bijgevolg komt het billijk voor dat de regel van art. 2, § 1 - 6° van het K.B. van 25 september 1974 toegepast wordt waar voorrang wordt verleend aan de eerste aanvrager, in casu Mevr. DERIJCK.

Om Deze Redenen

De Commissie van Beroep,

Gelet op de bepalingen van de wet van 17 december 1973 en van het koninklijk besluit van 25 september 1974 zoals gewijzigd op 19 april 1977, 16 december 1981, 23 december 1983, 17 februari 1988 en 18 oktober 1994.

Ontvangt het hoger beroep van DERIJCK Linda en verklaart het gegrond.

Bevestigt het advies van de Vestigingscommissie dd. 18 augustus 1994 in zover de zaken DERIJCK Linda en VAN VAERENBERGH Beatrijs samengevoegd werden en waar de aanvraag van DERIJCK als eerste aanvragerster werd erkend.

Vernietigt de beslissing van de Vestigingscommissie en adviseert ongunstig voor de vestiging van een officina op het adres : Aalst, deelgemeente Erembodegem, Dom Modest Van Asselaan nr. 4 door VAN VAERENBERGH Beatrijs en adviseert gunstig voor de aanvraag ingediend op 31/12/1991 door DERIJCK Linda strekkend tot de toekenning van een vergunning tot oprichting van een voor het publiek open te stellen apotheek te Aalst, deelgemeente Erembodegem, Kapellestraat tussen huisnummers 31 en 33".

1.12. Op 9 juli 1996 verleent de minister van Volksgezondheid en Pensioenen aan L. DERIJCK de gevraagde vergunning.

Eveneens op 9 juli 1996 weigert de minister van Volksgezondheid en Pensioenen aan B. VAN VAERENBERGH de gevraagde vergunning.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat in de zaak A. 70.866 de tussenkomenende partij het belang van de verzoekende partijen betwist, stellende dat het niet is omdat alle verzoekers een officina hebben te Erembodegem dat zij een belang zouden hebben bij het bestrijden van de verleende vergunning, dat slechts één van hen, nl. de

apothek MAHIEU, gereageerd heeft bij de Inspectie; dat volgens de tussenkomen partij hooguit de twee dichtst bijgelegen apotheken een eventueel belang kunnen laten gelden, nl. de apotheek HAUMAN en de apotheek DE DONCKER, doch die apothekers op een voldoende invloedssfeer kunnen rekenen, ook na het verlenen van de bestreden vergunning;

2.2. Overwegende dat alle verzoekers gevestigd zijn als apothekers hetzij op het grondgebied van de stad Aalst waarvan Erembodegem deel uitmaakt, hetzij in aanpalende gemeenten; dat de gevestigde apothekers die de concurrentie kunnen ondervinden van een nieuwe apotheek er belang bij hebben dat het aantal apothekers in de omgeving beperkt blijft, ook al komt de leefbaarheid van hun eigen apotheek daardoor niet in het gedrang; dat de verzoekende partijen concurrentie kunnen ondervinden van een nieuwe apotheek gevestigd in hun gemeente of in een aanpalende gemeente; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A.70.866/IX-3021.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekers een enig annulatiemiddel als volgt aanvoeren :

"Schending van artikel 1, § 1, 2° en 3°, en § 3, a), van het K.B. van 25 september 1974, zoals gewijzigd bij K.B. van 19 april 1977, K.B. van 16 december 1981 en K.B. van 23 december 1983, betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken;

doordat de minister met de bestreden beslissing de aangevraagde vergunning toekent op basis van de uitzonderingsregel voorzien bij artikel 1, § 3, a) van het hierboven vermeld K.B. op grond van de volgende redengeving van de Vestigingscommissie en van de Commissie van Beroep, waarbij de minister zich heeft aangesloten :

(volgt de tekst van het advies)

terwijl - eerste onderdeel - opdat een vergunning zou kunnen worden toegestaan op basis van de uitzonderingsregel voorzien bij artikel 1, § 3, a), van het hierboven vermeld K.B. vereist is dat de vestiging van een nieuwe officina haar verantwoording vindt in het voorzien in de noden van een afgelegen woonkern;

uw Raad reeds herhaaldelijk heeft gesteld dat in toepassing van de in de 2° en 3° van § 1 vermelde criteria, te weten enerzijds het voorkomen van een te grote concentratie apotheken op een bepaalde plaats en anderzijds het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen, het bepaalde in § 3 van artikel 1 een bijkomende apotheek toelaat in de afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtsbijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal inwoners tegemoetkomt en dat artikel 1, § 1, 2° en 3°, tot gevolg heeft dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag voor een bijkomende apotheek, waaromtrent beweerd wordt dat ze zou kunnen voorzien in de noden van een afgelegen woonkern, ertoe gehouden is de ligging

en de aantrekkingskracht van de in de omgeving bestaande apotheken in haar appreciatie te betrekken;

dat uw raad tevens herhaaldelijk heeft gesteld dat aan het criterium 'afgelegen' woonkern niet is voldaan bij het louter vervullen van de afstandsvoorwaarden van § 3, te dezen ongeveer 1 km van de dichtstbijgelegen apotheek, te dezen in feite 1,1 km van de apotheek van derde verzoekster, dat de helft van die afstand evenmin het rechtmatig criterium is, doch dat integendeel vereist is dat er een van de omliggende apotheken afgelegen woonkern bestaat, welke niet van die apotheken zal blijven afhangen éénmaal de bijkomende vestiging is vergund en daaruit volgt dat het weigeren, c.q. toekennen, van de vergunning op grond van de uitzonderingsbepaling tegelijkertijd betekent dat de overheid van oordeel is dat de aanvraag niet, c.q. wel, voorziet in de noden van de afgelegen woonkern, hetgeen noodzakelijkerwijze tevens een toetsing inhoudt van het tweede spreidingscriterium;

dat de toepassing van de uitzonderingsregel voorzien in artikel 1, § 3, a), de simultane toepassing vereist van artikel 1, § 1, 3°;

te dezen er evenwel geen sprake kan zijn van een 'afgelegen' woonkern, nu de vergunde vestiging, zoals vastgesteld door de Vestigingscommissie in haar advies, aanleunt dicht bij de Brusselbaan die rechtstreeks verbinding geeft met de apotheek van derde verzoekster, apotheker HAUMAN, gevestigd aan de Brusselbaan, op 1,1 km van de nieuwe vergunde vestiging; dat zoals blijkt uit de hierbijgevoegde topografische kaart alsook uit de luchtfoto zich tussen de nieuwe vestiging en de apotheek van derde verzoekster een aaneengesloten bebouwing bevindt zonder enige onderbreking;

dat zoals de Vestigingscommissie vaststelt deze Brusselbaan bovendien rechtstreeks verbinding geeft tot het centrum van Erembodegem en verder rechtstreeks toegang verleent tot het centrum van de stad Aalst;

dat verder ook langs de Leuvestraat die rechtstreeks de nieuwe vestigingsplaats verbindt met het centrum van Erembodegem zich een aaneengesloten bebouwing bevindt zoals blijkt uit de topografische kaart alsook uit de luchtfoto;

dat derhalve zowel uit de vaststellingen van de Vestigingscommissie zelf als uit de feitelijke bewijsstukken die vóór uw Raad worden aangebracht blijkt dat er zich tussen de vergunde nieuwe vestiging en het centrum van Erembodegem geen natuurlijke of artificiële hindernissen bevinden, maar integendeel het centrum bereikbaar is zowel langs de Brusselbaan als langs de Leuvestraat waarlangs zich aaneengesloten bebouwing bevindt,

de Minister van Volksgezondheid derhalve niet naar recht heeft kunnen oordelen dat de geplande officina voorziet in de noden van een 'afgelegen' woonkern, de beslissing derhalve niet steunt op de wettelijk vereiste feitelijke grondslag en zijn beslissing derhalve door machtsoverschrijding is aangetast (schending van artikel 1, § 1, 3° en § 3, a));

en terwijl - tweede onderdeel - uit de samenlezing van artikel 1, § 1, 3° en § 3, a), voortvloeit dat van de uitzonderingsregel in artikel 1, § 3, a), enkel dan toepassing kan worden gemaakt wanneer de geplande officina primair op de behoeften van de in aanmerking te nemen woonkern gericht is en deze afgelegen woonkern 2.500 inwoners telt;

te dezen vooreerst dient vastgesteld te worden dat volgens de feitelijke vaststelling van de Vestigingscommissie de 'bediende bevolking' waarop mevrouw DERIJCK aanspraak maakt bestaat uit straten en gedeelten van straten, waarvan het aantal inwoners op 2.156 wordt geschat, dit op grond van de halverwege afstanden tot de dichtstbijgelegen apotheken (zie advies van de Vestigingscommissie, blz. 4);

uit deze vaststelling derhalve blijkt dat het vereiste aantal 2.500 niet wordt behaald;

dat bovendien uit de cijfergegevens naar voren gebracht door mevrouw DERIJCK en waarop de Vestigingscommissie en de Commissie van Beroep hun beslissing steunen blijkt dat de invloedssfeer waarop de vergunde apotheek rekt wordt doorsneden langs de ene zijde door een drukke provincieweg, de N9 Aalst-Brussel en aan de andere zijde door de autosnelweg E40, zodat de invloedssfeer waarop de nieuwe apotheek rekt en de beslissing van de minister is gesteund geen aaneengesloten wijk uitmaakt en dus op zich geen afzonderlijke kern vormt;

dat derhalve geen rekening kan worden gehouden bij de berekening met de inwoners die zich bevinden aan de overzijde van respectievelijk de Brusselbaan en de E40;

dat de inwoners gelegen aan de overzijde van de Brusselbaan op meer dan 500 meter van de geplande vestiging, gelet op de wegenisplanning, eerder aansluiten bij de apotheek van derde verzoekster naar waar zij een gemakkelijke verbinding hebben via de Bredestraat en de Groenstraat, terwijl de inwoners gevestigd aan de andere kant van de autosnelweg E40 gelet op de artificiële hindernis die deze autosnelweg vormt, eerder aangewezen zijn op de apotheek VAN ROY in Teralfene;

dat zodoende wanneer men geen rekening houdt met de inwoners gelegen aan de overzijde van de Brusselbaan op meer dan 500 meter van de geplande officina en aan de andere kant van de autosnelweg E40, men maximaal komt aan 2.051 inwoners, waaruit voortvloeit dat de woonkern, in zoverre men zou aanvaarden dat het om een afgelegen woonkern zou gaan, geen 2.500 inwoners telt;

dat tenslotte evenmin kan rekening gehouden worden met de bouw mogelijkheden en de uitbreidingsmogelijkheden van de bedoelde woonkern zoals de Vestigingscommissie en de Commissie van Beroep doen nu uit het gewestplan blijkt dat de bedoelde onbebouwde percelen gelegen zijn herzij in agrarisch gebied, hetzij in bosgebied, waar derhalve niet kan gebouwd worden,

de Minister van Volksgezondheid derhalve niet naar recht heeft kunnen oordelen dat de geplande officina voorziet in de noden van een afgelegen woonkern bestaande uit 2.500 inwoners en zijn beslissing derhalve andermaal door machtsoverschrijding is aangetast;

en terwijl - derde onderdeel - artikel 1, § 3, a), van het hierboven vermelde K.B. de vestiging van een officina ondermeer afhankelijk stelt van de voorwaarde dat er minimum 2.500 inwoners moeten zijn waarvan de geplande officina de behoeften aan geneesmiddelen zal dekken;

om uit te maken welke de invloedssfeer van de geplande vestiging zou zijn, het nodig is de concrete ligging van de bestaande officina's erbij te betrekken;

het daarentegen niet toegelaten is de inwoners die woonachtig zijn binnen de afstand tot de omliggende officina's, of de helft daarvan, zondermeer tot de invloedssfeer van de geplande officina te rekenen;

te dezen de inwonersgegevens van de aanvraagster DERIJCK steunen op een berekening op basis van straten en gedeelten van straten, waarvan het aantal inwoners wordt geschat met toepassing van de halverwege afstanden tot de dichtstbijgelegen apotheken;

de beslissing die deze berekeningswijze overneemt, aldus geen rekening houdt met de concrete ligging van de bestaande apotheken en van de geplande officina;

dat evenwel om uit te maken welke de invloedssfeer van de geplande vestiging zal zijn, het naar recht vereist is de ligging van de bestaande officina's erbij te betrekken, dat immers het tegenovergestelde aanhouden zou betekenen dat de geplande officina, zodra zij ingeplant wordt op de opgelegde afstand, zondermeer de inwoners die woonachtig zijn binnen die afstand of de helft ervan tot haar invloedssfeer zou mogen rekenen, dat die stelling evenwel de

toepassing verhindert van de tweede voorwaarde met name het vereiste aantal inwoners en een aanvraag aldus eerst voldoet aan de tweede voorwaarde indien vaststaat dat de geplande officina zal voorzien in de noden van de bij artikel 1, § 1, bedoelde afgelegen woonkern;

de aanvraagster DERIJCK, en de bestreden beslissing, aldus ten onrechte bij de berekening in aanmerking nemen de helft van de inwoners gelegen in het segment tussen de nieuwe vestigingsplaats enerzijds, en anderzijds de bestaande apotheken van derde verzoekster (HAUMAN), die zich bevindt op een afstand van 1,1 km, van vijfde verzoekster (MAHIEU) waarvan de apotheek zich bevindt op 1,8 km afstand, van de apotheek van zesde verzoekster waarvan de apotheek is gevestigd op 2,1 km, van de apotheek van eerste verzoekster die is gevestigd op 2,7 km, van de apotheek van tweede verzoekster die zich bevindt op 2 km en tenslotte van de apotheek van VAN ROY die zich bevindt op 3,9 km;

dat zoals uiteengezet in het eerste onderdeel, de geplande vestiging zich op 1,1 km bevindt van de apotheek van derde verzoekster en zich tussen beide vestigingen geen natuurlijke of artificiële hindernis bevindt, doch beide punten gemakkelijk met elkaar verbonden zijn via een baan met aaneengesloten bebouwing;

dat ook het centrum van Erembodegem waar zich dicht bij elkaar drie apotheken bevinden gemakkelijk bereikbaar is zowel via de Brusselbaan als via de Leuvestraat die eveneens een aaneengesloten bebouwing telt;

dat er verder dient vastgesteld te worden dat de zogenaamde afgelegen woonkern geen centrum heeft, slechts weinig handelszaken telt, slechts één arts, één kapel die niet dienst doet als parochiekerk, en één kleuterschooltje;

dat de eigenlijke dorpskern van Erembodegem, waar de drie andere apotheken op korte afstand van mekaar zijn gevestigd, naast het station en de kerk, beschikt over een hele reeks banken, winkels, mutualiteiten, terwijl ook alle andere artsen, tandartsen en andere dienstverleners veel dicht bij de bestaande apotheken zijn gevestigd en ook de grootste schoolactiviteit zich afspeelt in het centrum;

dat de bevolking derhalve voor aankopen en dienstverlening is aangewezen op het dorpscentrum van Erembodegem of op het nabijgelegen stadscentrum Aalst en tevens ongeveer 800 mensen dagelijks de trein nemen vanuit het station gelegen in het centrum van Erembodegem;

dat, zelfs louter mathematisch bekeken, indien men rekening houdt met de helft van de afstand tot de dichtstbijzijnde apotheken (deze van tweede en derde verzoeksters) slechts maximaal een potentiëel bestaat van 2.051 inwoners indien men rekening houdt met de helft van de afstand tot de dichtstbijzijnde apotheken berekend aan de hand van de afstanden over de weg en niet in vogelvlucht (zie berekeningen gevoegd bij dit verzoekschrift);

dat geen rekening kan worden gehouden met een gedeelte van de inwoners van de wijk Ressebeke, zijnde een wijk die aan de overzijde van de autosnelweg is gelegen en aldus is afgesneden van de rest van het dorp en zich voor boodschappen en dergelijke meer zowel naar Hekelgem, Teralfene, Denderleeuw als naar het centrum van Erembodegem moeten verplaatsen, noch met de 147 inwoners van de wijk Ten Bos, zijnde een afgelegen wijk die eerder is aangewezen op Teralfene en Hekelgem;

dat zelfs indien men deze 300 inwoners toevoegt men nog slechts komt op een maximum van 2.350 inwoners;

dat evenmin kan rekening gehouden worden met de inwoners gelegen aan de overzijde van de Brusselbaan;

dat de huizen gelegen aan de overkant van de Brusselbaan op verder dan 500 meter van de geplande vestigingsplaats immers van nature uit, gelet op de bestaande wegenis, aangewezen zijn om de Brusselbaan te bereiken via de

Bredestraat en de Groenstraat en aldus behoren tot de natuurlijke invloedssfeer van de apotheek van derde verzoekster;

dat men aldus indien men rekening houdt met de helft van de afstand tot de dichtstbijzijnde apotheken (zijnde de apotheken HAUMAN en DE DONCKER), met uitsluiting van de personen die woonachtig zijn aan de overzijde van de Brusselbaan op meer dan 500 meter van de geplande vestiging, gelet op hun natuurlijke aansluiting op de apotheek van derde verzoekster, men slechts komt op een maximaal potentieel van 2.051 inwoners (zie de berekeningswijze gevoegd als stuk bij dit verzoekschrift),

de Minister van Volksgezondheid die er ten onrechte van uitgaat dat de geplande officina beroep kan doen op 2.500 inwoners waarvan een gedeelte woonachtig is in de wijk Ressebeke, gelegen aan de overzijde van de autosnelweg E40 en dus afgesneden van de rest van het dorp en 147 inwoners in de wijk Ten Bos, zijnde een afgelegen wijk die eerder is aangewezen op de apotheken in Teralfene en Hekelgem alsook op de inwoners gevestigd in de Bredestraat, Fonteinbos, Hageveld en omgeving, die gevestigd zijn op meer dan 500 meter van de geplande officina maar die gelet op de plaatselijke wegnis, aangewezen zijn op de apotheek van derde verzoekster en aldus ten onrechte ervan uitgaat dat deze inwoners ook behoren tot de invloedssfeer van de geplande officina, zijn beslissing derhalve niet doet steunen op de rechtens vereiste feitelijke grondslag en dienvolgens zijn beslissing door machtsoverschrijding is aangetast.";

3.1.2.1. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel van het middel dat, zoals in het advies van de Beroepscommissie uitdrukkelijk werd aangegeven, de gemeente Erembodegem geen gemeente is met landelijk karakter, maar wel een uitbreidingszone van de stad Aalst, waarvan het trouwens als deelgemeente deel uitmaakt, dat uitvoerig de ligging en aantrekkingskracht van de in de omgeving bestaande apotheken bij de appreciatie werd betrokken en dat het criterium van de afgelegen woonkern niet het enige criterium is dat in artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is opgelegd, maar dat die criteria in artikel 1, § 1 enerzijds betrekking hebben op drie principes: 1° de beperking van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, 2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op bepaalde plaatsen, en 3° het voorzien in de noden van de afgelegen woonkernen, terwijl dan in §2 van hetzelfde artikel een rekenkundige concrete toepassing van het spreidingsprincipe uitgewerkt wordt; dat volgens verwerende partij het die rekenkundige gegevens zijn welke gecombineerd moeten worden met de eventuele afwijkingen, bedoeld in §3 van hetzelfde artikel 1 en in §3 dan inderdaad de afstand simultaan met de behoeftendeckking van een bepaald aantal inwoners wordt opgelegd; dat volgens verwerende partij de Commissie van Beroep er ook niet toe gehouden is expliciet vast te stellen dat de aanvraag zou voldoen aan de drie algemene spreidingscriteria, opgesomd in §1, dat zij immers gelden als principe teneinde de bedoeling van de wetgever betreffende de spreiding van de apotheken te verduidelijken, en dat

beperking van de concentratie, voorzien in noden van afgelegen woonkernen, in de wet uitdrukkelijk niet als simultane voorwaarden zijn opgelegd, maar het voldoende is dat één ervan in acht wordt genomen; dat de verwerende partij voorts meent dat het gelijktijdig opleggen van twee criteria van artikel 1, §1, waarbij tegelijkertijd een te grote concentratie van de apotheken en tegelijkertijd het voorzien in de noden van de afgelegen woonkernen aan elkaar wordt gekoppeld, in de praktijk strijdig zou zijn met de bedoeling van de wetgever, aangezien daardoor geen onderscheid gemaakt kan worden tussen zones met stedelijk karakter en zones met landelijk karakter en uiteraard het derde criterium van het voorzien in noden van de afgelegen woonkernen enkel toepasbaar is in zones met een agrarisch karakter: het is immers duidelijk dat in zones met stedelijk karakter of zones met een aaneengesloten bebouwing er doodeenvoudig geen afgelegen woonkern bestaat, dus zouden volgens verzoekers er dan in een stedelijk gebied geen bijkomende apotheken kunnen worden gevestigd, wat niet de bedoeling van de wetgever geweest kan zijn;

3.1.2.2. Overwegende dat ten aanzien van het tweede onderdeel de verwerende partij antwoordt dat de verzoekers ten onrechte stellen dat de uitzonderingsregel van artikel 1, § 3, a, enkel van toepassing kan zijn wanneer de geplande officina primair op de behoeften van de in aanmerking te nemen woonkern gericht is en deze afgelegen woonkern minstens 2.500 inwoners telt; dat zij herhaalt dat in casu de voorwaarden van artikel 1, § 3, namelijk de afwijking, niet moet worden gecombineerd met het algemeen criterium van de voorzieningen in de noden van de afgelegen woonkernen maar het volstaat dat, met inachtneming van de algemene principes van § 1, het aantal van 2.500 inwoners wordt bereikt en dit in combinatie met artikel 1, § 3, de toegestane afwijkingen; dat zij voorts opmerkt dat aangaande de feitelijke vaststellingen van de Vestigingscommissie met betrekking tot de bediende bevolking, het bestreden advies weliswaar het cijfer 2.156 vermeldt, maar het hier onbetwistbaar een materiële vergissing betreft, daar in het aanvullend verslag van de farmaceutische inspecteur van 28 april 1994 uitdrukkelijk wordt verklaard dat het aantal inwoners in de betrokken straten is gestegen van 2.506 naar 2.516, zodat het vereiste getal van 2.500 wel degelijk werd gehaald;

3.1.2.3. Overwegende dat de verwerende partij aangaande het derde onderdeel stelt dat, in zoverre de verzoekers aanvoeren dat artikel 1 § 3, a, als expliciete voorwaarde de behoeftendeckking van 2.500 inwoners oplegt, hierbij de concrete ligging van de bestaande officina's betrokken moet worden, dat in de uitvoerige motivering van de Vestigingscommissie welke overgenomen werd door

de Commissie van beroep de inwonersgegevens van de stad Aalst expliciet werden opgenomen, dat in de verslagen neergelegd door de aanvragers uitdrukkelijk geografische gegevens betreffende alle apothekers werden opgenomen, dat uitdrukkelijk rekening werd gehouden met de nabijheid van winkels, huisdokter, tandlaboratorium en de diverse handelsuitbatingen, dat éénmaal de concrete ligging van de officina's in overweging genomen de Commissie van beroep terecht van mening kon zijn dat de te vestigen apotheek inderdaad voldoet aan de noden van de aldaar wonende bevolking en dat de aangehaalde bezwaren van verzoekers hoofdzakelijk feitelijke gegevens betreffen, waarover men het eens of niet eens kan zijn, waarbij het feit dat de betrokken inwoners voor een klein gedeelte aan de overzijde van de Brusselsebaan gevestigd zijn, dan ook geen enkel belang heeft; dat de verwerende partij meent dat het derde onderdeel overigens vooral gesteund is op een aantal feitelijke gegevens en niet aantoonde waarom de in aanmerking genomen gegevens kennelijk onredelijk zouden zijn; dat zij stelt dat bij de appreciatie van de invloedssfeer van de geplande officina, in toepassing van artikel 1 § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, de Raad van State zich niet in de plaats kan stellen van de daartoe bevoegde overheid doch de genomen beslissing enkel op grond van een verkeerde appreciatie kan vernietigen, wanneer deze kennelijk onredelijk is en dat ter zake de beslissing werd genomen op grond van zéér precieze en concrete gegevens, die het resultaat waren van een eigen appreciatie, zodat de Raad van State hier geen eigen beoordeling van de invloedssfeer en van het begrip van gelijkwaardigheid in de plaats kan stellen van die van de bevoegde overheid;

3.1.3.1. Overwegende dat de verzoekers met betrekking tot het eerste onderdeel repliceren dat, volgens de rechtspraak van de Raad van State, artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, in toepassing van de criteria vermeld in de 2° en 3° van artikel 1, § 1 - te weten enerzijds het voorkomen van een te grote concentratie apotheken op een bepaalde plaats en anderzijds het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen - een bijkomende apotheek toelaat in de afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtst bijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal inwoners tegemoet komt en dat artikel 1, § 1, 2° en 3° tot gevolg heeft dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag van een bijkomende apotheek, waaromtrent beweerd wordt dat ze zou kunnen voorzien in de noden van een afgelegen woonkern, ertoe gehouden is de ligging en aantrekkingskracht van de in de omgeving bestaande apotheken in haar appreciatie te betrekken, dat het tegenovergestelde aanhouden zou betekenen dat de geplande officina, zodra ze ingeplant wordt op de opgelegde

afstand, zonder meer de inwoners die woonachtig zijn binnen die afstand of de helft ervan tot haar invloedssfeer zou mogen rekenen, dat die stelling de toepassing verhindert van de tweede voorwaarde, dat de aanvraag eerst voldoet aan de tweede voorwaarde indien vaststaat dat de geplande officina zal voorzien in de noden van de bij artikel 1, § 1, 3°, bedoelde afgelegen woonkern; dat verzoekers derhalve stellen dat, in tegenstelling met wat de verwerende partij betoogt, de toepassing van de uitzonderingsbepaling van artikel 1, § 3, niet het buiten toepassing stellen meebrengt van artikel 1, § 1, 3°: § 3 wijkt enkel af van de concrete berekeningswijze van § 2, maar niet van de algemene criteria van § 1, en dat voor de wettigheid van de vergunning dus vereist is dat deze beantwoordt aan alle drie criteria van § 1, zodat de toepassing van de uitzonderingsregel bepaald in artikel 1, §3, a, derhalve de simultane toepassing vereist van artikel 1, § 1, 2° en 3°; dat de verzoekers vaststellen dat de Vestigingscommissie in haar advies overwoog de aanvraag van B. VAN VAERENBERGH gunstig te adviseren op grond van onder meer de overwegingen dat de vestiging van haar apotheek gepland is in een deel van de gemeente dat meer en meer het karakter vertoont en verkrijgt van een afzonderlijke woonkern dank zij een aantal opgesomde factoren, dat niet wordt betwist dat het terzake evenwel niet ging om een afgelegen woonkern, en dat er derhalve niet voldaan is aan de eerste voorwaarde van artikel 1, § 3;

3.1.3.2. Overwegende dat met betrekking tot het tweede onderdeel de verzoekers repliceren dat niet wordt betwist dat het gebied waarin de vergunde officina wordt ingeplant niet kan worden beschouwd als een afgelegen woonkern van 2.500 inwoners, zodat de aanvraag niet aan de tweede voorwaarde voldeed;

3.1.3.3. Overwegende dat wat het derde onderdeel betreft de verzoekers vooreerst repliceren dat het niet aan hen is om te bewijzen dat het aantal inwoners van de invloedssfeer van de geplande officina, zoals door verweerder wordt betoogd, manifest overdreven zou zijn doch dat het integendeel aan de overheid die een bij de Raad van State bestreden beslissing genomen heeft, toekomt te bewijzen dat deze steunt op de rechtens vereiste feitelijke grondslag; dat de Vestigingscommissie met betrekking tot de aanvraag van L. DERIJCK blijkt te hebben vastgesteld dat aanspraak gemaakt wordt op straten en gedeelten van straten, waarvan het aantal inwoners op 2.156 wordt geschat, dit op grond van de halverwege afstanden tot de dichtst bijgelegen apotheken, en dat de Commissie van Beroep in dat verband overwoog: "De Vestigingscommissie heeft vastgesteld dat beide aanvragen aan de wettelijke voorwaarden voldoen, namelijk beide vestigingen liggen op meer dan

1 km van de dichtst bijgelegen apotheek (apotheek HAUMAN) en dekken de behoeften van 2.500 inwoners, hetgeen terecht door de farmaceutische inspectie niet betwist wordt voor beide partijen zoals blijkt uit de brief van hoofdinspecteur-directeur A. VAN LIERDE d.d. 10 mei 1991 in beide dossiers voorhanden"; dat verzoekers dienaangaande stellen dat de commissie van beroep bij haar vergelijking van de vestigingsplaats van L. DERIJCK in vergelijking met de vestigingsplaats voorgesteld door B. VAN VAERENBERGH niet verder onderzoekt of de aanvragen voldoen aan de behoeftendeckking van 2.500 inwoners, enkel overgegaan wordt tot een vergelijking van beide vestigingsplaatsen om uit te maken aan welke aanvraag de voorkeur dient te worden gegeven en dat ze dus niet onderzoekt of bij de bepaling van het aantal inwoners waarvan de geplande officina de behoeften zou dekken al dan niet rekening werd gehouden met de invloedssfeer van de bestaande officina's, maar zonder enige controle het criterium van de louter mathematische opdeling van de invloedssferen berekend op de halverwege afstanden tot de bestaande apotheken aanvaardt; dat derhalve aan de hand van het verslag van de Vestigingscommissie kan worden vastgesteld dat de berekening van de invloedssfeer louter gesteund was op een mathematische opdeling, met name de halverwege afstand, welk criterium door de Raad van State herhaaldelijk werd verworpen; dat daarentegen volgens verzoekers moet worden aangenomen dat de aanvraagster DERIJCK zich willekeurig een deel van het cliënteel van verzoekers toegeëigend heeft door het halveren van de afstanden tot de dichtst bijgelegen apotheken, welk criterium evenwel niet rechtsgeldig is zodat niet is voldaan aan het vereiste dat die invloedssfeer niet van de bestaande apotheken zal blijven afhangen éénmaal de bijkomende vestiging is vergund en het vereiste aantal inwoners derhalve niet bereikt wordt;

3.1.4.1. Overwegende dat de tussenkomenende partij stelt aangaande het eerste onderdeel, dat de vergunning werd verleend op grond van een onderzoek van de feitelijke concrete gegevens, dus ook rekening houdende met de ligging van de bestaande apotheken, dat de interpretatie die de verzoekers geven aan het criterium "afgelegen woonkern" niet beantwoordt aan de doelstelling en de ware toedracht van de wettelijke bepalingen, aangezien de tussenkomenende partij bij haar aanvraag niet is uitgegaan van het criterium de helft van de afstand tussen de nieuwe vestiging en de andere apotheken, dat het argument als zou de plaats van de nieuwe vestiging, Kapellestraat, aanleunen bij de Brusselse baan, die rechtstreeks verbinding geeft met de apotheek van derde verzoekster en met het centrum van Erembodegem alsook toegang verleent tot het centrum van de stad Aalst, ter zake niet dienend is, nu het niet is omdat een vestiging in een straat ligt die aanleunt bij een grote

verbindingsweg dat er geen sprake zou kunnen zijn van een afgelegen woonkern, doch meestal alle vestigingen liggen in de nabijheid van een grote verkeersweg of een weg die toegang verleent tot het centrum van steden, gemeenten of dorpen, wat nog niet wil zeggen dat er in concreto geen sprake kan zijn van "afgelegen woonkern" en daarenboven niet vereist is dat er natuurlijke of artificiële hindernissen zouden bestaan om te kunnen spreken van "afgelegen woonkern" noch dat het centrum niet bereikbaar zou zijn of dat er geen bebouwing is langs de invalswegen; dat de bedoeling van de wetgever immers is, een behoorlijke spreiding van apotheken, opdat de bevolking zich gemakkelijk zou kunnen voorzien van geneesmiddelen, in welke zin "afgelegen woonkern" betekent, een autonome woonkern die op zichzelf bestaat of kan bestaan ingevolge de aanwezigheid van dienstverlenende bedrijven; dat tussenkomende partij hierbij verwijst naar het advies van de commissie van beroep waarin melding wordt gemaakt van concrete gegevens zoals handelsvestigingen, huisartsen enz., en waaruit afgeleid kan worden dat het hier wel degelijk gaat om een autonome kern; dat zij wat dat betreft ook verwijst naar het verslag van de Farmaceutische Inspectie van 27 april 1994;

3.1.4.2. Overwegende dat wat het tweede onderdeel betreft de tussenkomende partij betoogt dat, in tegenstelling tot de bewering van verzoekers, de nieuwe vestiging wel kan rekenen op 2.516 inwoners, en zulks niet op grond van halverwege afstanden tussen de dichtst bijgelegen apotheken, dat niet vereist is dat de wijk waarover het gaat een "aangesloten wijk" is, dat de E-40 autoweg geen hindernis vormt aangezien deze snelweg overbrugd wordt met een goed verlichte en goed berijdbare brug, dat de bewering als zouden de inwoners over de brug van de E-40 aangewezen zijn op apotheek VAN ROY in Terafene niet bijgevalen kan worden omdat de eerste inwoners net over de brug wonen op ongeveer 1.000 m van de nieuwe vestiging en op 2,8 km van apotheek VAN ROY langs een onbebouwde zone van ongeveer 500 m, en dat wel rekening gehouden kan worden met bouwmogelijkheden van de bedoelde woonkern omdat het centrum van Erembodegem volledig dichtgebouwd is zodat er stelselmatig nieuwbouw opgericht wordt in de nieuwe kwestieuze woonkern; dat de tussenkomende partij tenslotte nog opmerkt dat de Raad van State zich niet in de plaats kan stellen van de overheid die concreet de invloedssfeer en de locatie moet appreciëren, hetgeen terzake ook gebeurd is;

3.1.4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij aangaande het derde onderdeel herhaalt dat de verzoekers ten onrechte beweren dat de nieuwe vestiging

niet de behoeften van 2.500 inwoners zou dekken, dat bij de beoordeling van de invloedssfeer wel rekening werd gehouden met de bestaande apotheken, dat verzoekers ook ten onrechte beweren dat het aantal inwoners waarop de nieuwe vestiging kan rekenen berekend werd op basis van halverwege afstanden tot de dichtst bijgelegen apotheken, dat dit niet werd gedaan bij het indienen van de aanvraag en in de later voorgebrachte documentatie, maar het slechts is wanneer de tweede vergunningvraagster VAN VAERENBERGH dit systeem is gaan toepassen dat de tussenkomen partij een gelijkaardige methode heeft gebruikt om aan te tonen dat de methode van de partij VAN VAERENBERGH verkeerdelijk werd aangewend; dat volgens de tussenkomen partij de verdere argumentatie van verzoekers die verband houdt met de berekening op grond van de halverwege afstanden dan ook ter zake niet dienend is; dat tussenkomen partij voorts de volgende concrete gegevens aanhaalt :

"De invloedzone van de vergunde apotheek richt zich vooral weg van het centrum van Erembodegem naar het afgelegen Teralfene (3,9 km) , Denderleeuw (4,5 km) en Hekelgem (2 km) .

Terzake APOTHEEK DE DONCKER te Hekelgem dient opgemerkt dat de woonzone van de Brusselbaan (richting Hekelgem) op het grondgebied Erembodegem, die in aanmerking komt voor de invloedssfeer van de nieuwe vestiging, zich op 650 m van deze bevindt terwijl op 1.350 m van APOTHEEK DE DONCKER. Daarenboven zijn deze woningen afgescheiden van de eerste woonzone van Hekelgem door een strook van 600 m onbebouwd grasland en bos langsheen de Brusselbaan.

Verzoekers spreken zich tegen wanneer zij verklaren dat er geen natuurlijke noch artificiële hindernissen aanwezig zijn en aan de andere kant spreken van de drukke en artificiële hindernis van de Brusselbaan, een drukke provincieweg. APOTHEEK HAUMAN bevindt zich in dezelfde toestand als de tussenkomen partij gezien zij aan dezelfde kant ligt van de genoemde Brusselbaan.

Terzake dient ook opgemerkt dat niettegenstaande de nieuwe vergunning APOTHEEK HAUMAN nog over een invloedssfeer zal beschikken van minimaal 2.633 inwoners (gestaafd door recente cijfers van de dienst Bevolking Stad Aalst maart 1997).

Zoals reeds gezegd is het feit dat het centrum van Erembodegem bereikbaar is langs de Brusselbaan en via de Leuvestraat geen argument om te bewijzen dat geen invloedssfeer zou aanwezig zijn van 2.500 inwoners.

Zoals aangetoond werd in de vorige uiteenzetting en door de documenten neergelegd bij de aanvraag en bij de behandeling voor de Commissie van Beroep maakt de woonkern waar de vestiging komt wel een centrum uit. Er bevindt zich een school, een kerk waar minstens drie missen gelezen worden, handelszaken enz.

Het argument dat de dorpskern van Erembodegem drie apotheken heeft op korte afstand van mekaar en beschikt over banken, winkels enz. is terzake helemaal niet dienend. Het is niet omdat in het dorpscentrum zich een centrum bevindt dat nergens in de gemeente zich een ander wooncentrum kan ontwikkelen.

Ook het argument dat de bevolking voor haar aankopen en dienstverlening aangewezen is op het dorpscentrum van Erembodegem en op het stadscentrum

van Aalst en dat 800 mensen dagelijks de trein nemen is geen argument om te weerleggen dat de inwoners van de invloedzone van de nieuwe vestiging zich niet bij deze zouden bevoorraden.

Indien men de redenering van verzoekers zou moeten volgen dan zou in heel de streek van Aalst nooit geen apotheek meer kunnen bijkomen gezien alle straten naar het stadscentrum van Aalst leiden.

Ten onrechte houden verzoekers voor dat geen rekening kan gehouden worden met de wijk Resschebeke aan de overzijde van de autosnelweg. Zoals reeds aangetoond loopt over de autoweg een gemakkelijk toegankbare brug. De mensen over de autoweg wonen ruim dichterbij de nieuwe vestiging dan bij de verder afgelegen centra van Hekelgem, Teralfene en Denderleeuw. Ook houdt men ten onrechte voor dat de wijk Ten Bos eerder zou aangewezen zijn op de apotheek te Teralfene. Deze wijk is immers juist van Teralfene afgesneden door de E-40 en een smalle onverlichte veldwegel en de bewoners zullen zich zeker gemakkelijker richten naar de nieuwe vestiging die zij onmiddellijk kunnen bereiken dan zich te verplaatsen naar het naastliggende dorp Teralfene of Hekelgem (dwars door akkers en velden) .

Aanvullend dient nog verduidelijkt dat het totaal aantal inwoners van Ten Bos (147) , Resschebeke (142) , Nekkerspoel (28) en Kavee (72) , 389 is en niet 300 zoals aangeduid door verzoekers.

Het argument dat sommige inwoners gelegen aan de overzijde van de Brusselbaan niet in aanmerking zouden komen gelet op de bestaande wegenis, daar zij aangewezen zijn om de Brusselbaan te bereiken via de Bredestraat en de Groenstraat en aldus zouden behoren tot de invloedssfeer van derde verzoekster, gaat ter zake niet op. Immers de inwoners van de Bredestraat, Hageveld, Fonteinbos en omgeving zijn door tussenkomende partij zelfs niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de inwoners binnen haar invloedssfeer.

De tussenkomende partij heeft wel in aanmerking genomen de straten Stijn Streuvelsstraat, Fazantenlaan, Rasschaertlaan en een zeer klein gedeelte van de Rietstraat en de Vinkenlaan (wijken met recente en actuele woningbouw) gelet op de natuurlijke ligging en de bestaande wegenis, dit omdat de toegangsweg voor deze inwoners tot de Brusselbaan alleen mogelijk is langs de Rasschaertlaan. Het is de enige straat van de wijk die toegang geeft tot de Brusselbaan en tot de straat van de nieuwe vestiging van de tussenkomende partij. Immers de Europalaan, Dedekenlaan, Vosholleweg en de Fazantenlaan zijn afgesneden van de Brusselbaan door betonnen palen zodat de toegang vanuit deze straten tot deze baan niet mogelijk is.

Bijkomend dient nog gesteld dat de inwoners van de Stijn Streuvelsstraat, niet zoals door verzoekers gesteld, een uitweg hebben naar de Bredestraat, daar zich op de grens van deze Stijn Streuvelsstraat en het Hageveld twee betonnen wegversperringspalen bevinden die alle autoverkeer tussen beide straten verhinderen.

Tenslotte op dit punt wenst de tussenkomende partij te herhalen dat zij de volgende straten niet in haar invloedssfeer heeft begrepen en dit in tegenstelling met de bewering van verzoekers: Bredestraat, Vogelenzang, Fonteinbos en Hageveld.";

dat de conclusie van de tussenkomende partij dan ook is dat zowel de beslissing van de commissie als die van de minister steunen op concrete gegevens ter plaatse die redelijk werden beoordeeld en het de Raad van State niet behoort zich in de plaats te stellen van de overheid om in concreto de invloedssfeer te omschrijven en te appreciëren;

3.2. Overwegende dat op het tijdstip dat het bestreden ministerieel besluit genomen werd, artikel 1, paragrafen 1 tot 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 als volgt luidde :

"§ 1. De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

1. het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;
2. het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;
3. het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen.

§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente:

- meer dan 30.000 inwoners
- 7.500 tot 30.000 inwoners
- minder dan 7.500 inwoners

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk :

- 3.000
- 2.500
- 2.000

(...)

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

- a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;
- b) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 3 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.000 inwoners;
- c) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 5 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 1.500 inwoners."

3.2.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat, wanneer het globale bevolkingscijfer van de stad Aalst in aanmerking genomen wordt, de apotheek van de tussenkomen partij niet vergund kon worden op basis van de algemene criteria van artikel 1, § 2; dat zij enkel vergund kon worden indien aan de voorwaarden van de uitzonderingsregeling in artikel 1, § 3, a), was voldaan, meer bepaald aan de voorwaarde dat de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners, aangezien niet wordt betwist dat de dichtsbij gelegen bestaande apotheek -die van verzoekende partij NV HAUMAN- zich op minstens 1 km bevindt van de nieuwe vestiging; dat verzoekers stellen dat die bevolkingsnorm niet werd gehaald; dat ook wordt betwist dat de geplande apotheek voorziet in de noden van een afgelegen woonkern zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 3°; dat het de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, bij het beoordelen van dat feitelijk gegeven niet toekomt zich in de plaats te stellen van de vergunnende overheid; dat hij echter wel moet nagaan

of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden;

3.2.2.1. Overwegende wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat verzoekers terecht stellen dat, althans onder de gelding van de regelgeving zoals zij van toepassing was toen de bestreden vergunning werd verleend, het niet volstond dat louter aan de afstands- en bevolkingsvoorwaarden van artikel 1, § 3 van het voornoemde KB was voldaan opdat in afwijking van paragraaf 2 van dat artikel een vestigingsvergunning zou kunnen worden verleend, maar dat eveneens paragraaf 1, 2° en 3°, concreet bij de beoordeling moeten worden betrokken; dat inzonderheid vereist is dat er een van de omliggende apotheken afgelegen woonkern bestaat welke niet van de bestaande apotheken zal blijven afhangen eenmaal de bijkomende vestiging is vergund;

Overwegende dat de commissie van beroep zich niet uitdrukkelijk heeft uitgesproken over de vraag of de geplande officina de behoeften zou dekken van een afgelegen woonkern; dat de kwestie geen voorwerp van geschil was voor de commissie van beroep aangezien het enkel ging om de vraag aan wie van de twee aanvragers de vergunning verleend moest worden; dat bijgevolg wat het aspect afgelegen woonkern betreft het in eerste aanleg verleend advies van de vestigingscommissie geacht moet worden in essentie de motivering van de bestreden beslissing te bevatten;

Overwegende dat ter zake de vestigingscommissie concludeerde -weliswaar ten opzichte van de aanvraag VAN VAERENBERGH- dat deze ontworpen was “in een deel van de gemeente dat meer en meer het karakter vertoont en verkrijgt van een afzonderlijke woonkern dank zij: a) -de ligging ten Zuiden van de gemeente Erembodegem, -de aanwezigheid rond de concentratie van de bebouwing van een school, winkels, huisartsen, tandlaboratorium, -het bestaan van reeds bestaande straten waar nog veel bouwmogelijkheden zijn en die erop wijzen dat deze woonkern nog uitbreidingsmogelijkheden vertoont, ...”; dat de commissie van beroep, die in haar advies eveneens naar die feitelijke gegevens verwijst, het advies van de vestigingscommissie wat dat betreft enkel heeft aangevuld, in die zin dat zij van mening was dat ook de vestiging van aanvrager DERIJCK aan dat criterium voldeed, wat zij weliswaar in verband brengt met het aspect voorkomen van concentratie van apotheken;

Overwegende dat de verzoekers daartegen hoofdzakelijk stellen dat de vestiging van tussenkomende partij aanleunt bij de Brusselbaan die rechtstreeks verbinding geeft met de apotheek HAUMAN, met het centrum van Erembodegem en met Aalst en zij aldus steunen op een argument dat de vestigingscommissie had aangewend om de voorrang te geven aan aanvrager VAN VAERENBERGH; dat zij ook aanvoeren dat er een aaneengesloten bebouwing is die niet onderbroken wordt door artificiële hindernissen; dat zij met andere woorden ervan uitgaan dat de omstandigheid dat de betrokken woonkern aansluit bij een bestaande bevolkingsconcentratie of, om het met de woorden van de farmaceutisch inspecteur te zeggen, “beschouwd kan worden als een soort uitbreidingszone van de stad Aalst” onverenigbaar is met het door de reglementering gehanteerde begrip “afgelegen” woonkern;

Overwegende echter dat het begrip "afgelegen" niet noodzakelijk impliceert dat er tussen de betrokken woonkern en andere woonkernen een af andere hindernis zoals een onbebouwde vlakte, bos, moeilijk te oversteken verkeerswegen of waterlopen bestaat; dat afstand op zichzelf een criterium kan zijn; dat in dezen de overheid zoals gezegd geoordeeld heeft dat er een zelfstandige woonkern bestond en uit het feit dat deze zich bevond op een bepaalde afstand, met name, meer dan die bepaald in artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit, geacht moet worden de mening te zijn toegedaan dat deze ook “afgelegen” was; dat, immers, het met de inzichten van de regelgever niet onverenigbaar lijkt te stellen dat, waar de uitzonderingsregel van § 3 een bepaalde minimum afstand vereist, deze in verband staat met het begrip “afgelegen” woonkern in § 1; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

3.2.2.2. Overwegende wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat vooreerst de verwerende partij moet worden bijgevallen waar deze stelt dat het in het advies van de vestigingscommissie vermelde cijfer van 2.156 duidelijk een verschrijving is voor 2.516, zoals onder meer kan worden vastgesteld aan de hand van het aanvullend verslag van 28 april 1994 van de farmaceutisch inspecteur, waar deze vaststelt dat het betrokken bevolkingscijfer gestegen was van 2.506 naar 2.516; dat in zoverre de verzoekers aanvoeren dat geen rekening kan worden gehouden met de inwoners van de overzijde van de drukke Brusselbaan en de autoweg E40, alsmede met bouwmogelijkheden, verwezen dient te worden naar het derde onderdeel van het middel, waar dezelfde problematiek aan de orde is;

3.2.2.3. Overwegende wat het derde onderdeel van het middel betreft, dat in zoverre op grond van een eigen berekening en invloedssfeer de verzoekers komen tot een maximum inwonersaantal van 2.051, zij daarmede de Raad van State vragen om zelf een uitspraak te doen over de invloedssfeer die in aanmerking genomen dient te worden, welk oordeel in beginsel enkel aan de vergunningverlenende overheid toekomt;

Overwegende dat in dezen het advies van de commissie van beroep waarnaar de bestreden beslissing verwijst geacht moet worden de motieven van de bestreden beslissing te bevatten; dat daarin wat de voorwaarden van afstand en behoeftedekking betreft de conclusie van de vestigingscommissie wordt bijgevalen waarin deze had vastgesteld “dat beide aanvragen aan de wettelijke voorwaarden voldoen, namelijk beide vestigingen liggen op meer dan 1 km van de dichtst bijgelegen apotheek (HAUMAN) en dekken de behoeften van 2.500 inwoners, hetgeen terecht door de Farmaceutische Inspectie niet betwist wordt voor beide partijen zoals blijkt uit de brief van Hoofdinspecteur-Directeur A. VAN LIERDE dd. 10/05/1994 in beide dossiers voorhanden”;

Overwegende dat de verzoekers de berekeningswijze van de vestigingscommissie kritiseren waar deze de invloedssfeer van de geplande apotheken zou hebben afgebakend op basis van de halverwege afstanden tussen de geplande apotheek enerzijds en de gevestigde apotheken anderzijds, wat de tussenkommende partij overigens betwist; dat die werkwijze op zich echter niet onwettig is, voor zover de concrete omstandigheden niet uit het oog worden verloren, zoals inzonderheid de bereikbaarheid van de geplande apotheek ten opzichte van die van de bestaande apotheken, in verband waarmede rekening gehouden moet worden met natuurlijke of kunstmatige hindernissen en andere relevante gegevens, over welke appreciatie de Raad van State enkel een marginaal toezicht uitoefent;

Overwegende dat de verzoekende partijen blijkbaar precies weten welke straten van de vroegere gemeente Erembodegem en voor een klein deel van een aanpalende gemeente de tussenkommende partij tot de invloedssfeer van haar officina heeft gerekend; dat die invloedssfeer naar het oordeel van de commissie van beroep samenviel met die van de aanvraag VAN VAERENBERGH; dat geen gegevens aangebracht worden waaruit zou volgen dat dit gebied minder dan 2.500 inwoners telt; dat de verzoekende partijen wel in concreto kritiek leveren op het in

aanmerking nemen van bepaalde straten; dat die kritiek hierna onder ogen genomen wordt;

Overwegende dat voor zover de verzoekers ook in het derde onderdeel aanvoeren dat er geen sprake kan zijn van een afgelegen woonkern, verwezen dient te worden naar het eerste onderdeel; dat hieraan kan worden toegevoegd dat, wijl het bestaan van een “afgelegen woonkern” niet vereist dat er een onbebouwde tussenruimte of andere hindernis bestaat, een berekening van de invloedssfeer volgens de “halve afstand” niet zonder meer onwettig is;

Overwegende dat in zoverre verzoekers aanvoeren dat wegens het bestaan van hindernissen of afgelegen ligging bepaalde wijken aan de overzijde van de autosnelweg en van de Brusselbaan alsmede de wijk “Ten Bos” niet tot de invloedssfeer van de geplande officina kunnen worden gerekend, vooraf moet worden opgemerkt dat louter het feit dat die officina moeilijker te bereiken is vanuit de betrokken wijken, niet uitsluit dat zij tot haar invloedssfeer gerekend kunnen worden; dat, immers, moet zijn aangetoond dat hun bewoners zich gemakkelijker naar een andere officina kunnen begeven en, meer bepaald, dat de overheid redelijkerwijze tot geen andere conclusie kon komen;

Overwegende, wat de inwoners betreft van de wijk Ressebeke gelegen aan de overkant van de autosnelweg, dat de brug over de autosnelweg weliswaar als een obstakel kan worden beschouwd, maar de tussenkomende partij terecht opmerkt dat de dichtsbijgelegen apotheek aan de andere zijde zich in Terafene, op een veel grotere afstand bevindt, zodat in redelijkheid de inwoners van die wijk konden worden beschouwd als behorende tot de invloedssfeer van de geplande officina; dat hetzelfde kan worden gezegd van de wijk Ten Bos, die afgelegen is zowel van Erembodegem als van Hekelgem en Terafene;

Overwegende dat wat de straten gelegen aan de overzijde van de Brusselbaan betreft, vooreerst niet al die inwoners tot de invloedssfeer van de apotheek van tussenkomende partij gerekend blijken te worden, dat ook om de apotheek HAUMAN te kunnen bereiken de betrokkenen de Brusselbaan moeten oversteken, hetzij via een omweg, hetzij door over een bepaalde afstand die baan zelf te volgen, waarbij tussenkomende partij er ook terecht op wijst dat het aantal toegangen tot de Brusselbaan vanuit die wijk beperkt is en dat voor het deel dat zij tot haar invloedssfeer rekent die toegang meer in de richting ligt van de plaats waar

zij voornemens is haar officina te vestigen; dat ook die gegevens in acht genomen, het niet onredelijk is een aantal inwoners van de straten gelegen aan de andere zijde van de Brusselbaan tot de invloedssfeer van de geplande officina te rekenen;

Overwegende dat voor zover de verzoekers nog aanvoeren dat, in tegenstelling met de mening van de vergunning verlenende overheid -welke stamt uit het advies van de farmaceutische inspectie- als zouden er geen expansiemogelijkheden bestaan, dat argument niet ter zake dienend is wat het vereiste van een invloedssfeer van 2.500 inwoners betreft, aangezien dat cijfer reeds bereikt was zonder rekening te houden met toekomstige uitbreiding van de woongelegenheid;

Overwegende derhalve dat ook het derde onderdeel van het middel niet gegrond is;

4. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A.70.843/IX-3018.

4.1.1. Overwegende dat de verzoekster een eerste middel als volgt formuleert :

"Verzoekster leidt een eerste middel af uit het gegeven dat de Commissie van Beroep, waarnaar het bestreden besluit verwijst, haar beslissing om voorrang te verlenen aan de aanvraag van mevrouw DERIJCK ten onrechte steunt op de billijkheid, afgeleid uit de regel van art. 2, § 1 - 6° KB 25-09-1974, doordat :
Eerste onderdeel :

De billijkheid is als dusdanig geen criterium voor het bepalen van de spreiding van officina, zeker niet nu het een aangelegenheid betreft die de openbare orde raakt (Volksgezondheid).

Terwijl de Minister, wanneer hij over een vestigingsaanvraag moet beslissen, zich uitsluitend moet laten leiden door de vereisten van goede spreiding in het belang van de volksgezondheid, zijnde een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening, de evenwichtige spreiding van de apotheken in het algemeen, en het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats in het bijzonder.

Overeenkomstig het KB van 25-09-1974 moet de Minister, bij het beslissen over een vestigingsaanvraag, zich laten leiden door enerzijds 'het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats', en anderzijds 'te voorzien in de noden van afgelegen woonkernen'.

Billijkheid is hier geen criterium.

De bestreden beslissing, nu zij zich steunt op de billijkheid voor het bepalen van de voorrang van de aanvraag van mevrouw DERIJCK, schendt het KB 25-09-1974.

Tweede onderdeel :

De Commissie van Beroep heeft de billijkheid voor haar beslissing afgeleid uit art. 2, § 1 - 6° van het K.B. van 25-09-1974, naar (luidt) waarvan, in geval van samenvoeging van twee of meer aanvragen tot vestiging van een apotheek

in dezelfde omgeving, 'over de verschillende aanvragen beslist wordt met inachtneming van de hierna genoemde criteria van voorrang : ... 6° aan de eerste aanvrager, deze regel is ook van toepassing wanneer twee of meer aanvragen zich op dezelfde voorrang kunnen beroepen'.

Terwijl de vaste rechtspraak van de Raad van State (VANDEWEGHE, R.v.St nr. 23.934 van 2 februari 1984; DE WINTER, R.vSt. nr. 20.070 van 23 januari 1980) heeft uitgewezen dat de criteria van voornoemd artikel alleen en uitsluitend de rangorde van het onderzoek van de aanvragen vaststelt en geenszins inhoudt dat in het geval waar een vergunning kan worden verleend, deze aan de eerste aanvrager moet worden toegekend.

De beide geciteerde arresten hebben zeer duidelijk gesteld dat 'de voorrang' in de kontekst van voornoemde bepalingen alleen kan betekenen dat wanneer twee of meer aanvragen samengevoegd worden, een bepaalde aanvraag vóór de andere wordt onderzocht.

De Commissie van Beroep had moeten onderzoeken welke van de twee aanvragen het meest voldeed aan het principe van een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening, de evenwichtige spreiding van de apotheken in het algemeen, en het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats in het bijzonder, quod non, en dit in tegenstelling met de Vestigingscommissie.

Dat de bestreden beslissing art. 2, § 1 - 6° van het KB van 25-09-1974 schendt.";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel van het middel antwoordt dat de Beroepscommissie het woord "billijk" enkel bezigde als stijlfiguur en niet als onderdeel van de motivering, maar dat de minister, onder verwijzing naar een specifiek artikel van het koninklijk besluit van 25 september 1974, zich uitsluitend heeft laten leiden door de beginselen van een evenwichtige spreiding van apotheken in het algemeen en het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats in het bijzonder, gesteund op een precieze opsomming van gegevens, afstanden, nabijheid van apotheken enz.; dat zij op het tweede onderdeel antwoordt dat, in tegenstelling met wat de verzoekende partij aanvoert, (artikel 2 par.1 - 6° van) het koninklijk besluit zeer duidelijk stelt dat, als geen enkele aanvrager zich op een voorrangscriterium kan beroepen of bij gelijke rang, de eerste aanvrager voorrang heeft; dat weliswaar, in zijn arrest nr. 20.070, DE WINTER, dd. 23 januari 1980, de Raad van State had vastgesteld dat bij de beoordeling van de apotheken als enig criterium de voorrang van de eerste aanvrager werd gehanteerd, doch dat in het onderhavige dossier vooraf een grondig en concreet onderzoek wordt gevoerd omtrent de beide aanvragen, waarbij dan vastgesteld werd dat de beide apotheken gelijkwaardig werden geëvalueerd en pas in laatste instantie verwezen werd naar artikel 2, § 6 (lees : artikel 2, § 1, 6°), volgens welk bij een gelijke evaluatie de voorrang wordt gegeven aan de eerste aanvraag, zoals trouwens in artikel 2 van het koninklijk besluit

uitdrukkelijk werd bepaald en dit met kennis van alle elementen, wat uiteraard niet in strijd is met het arrest DE WINTER;

4.1.3. Overwegende dat verzoekster, wat het eerste onderdeel betreft, vooreerst repliceert dat de verwerende partij met stijlfiguren een zogezegde ongelukkige formulering tracht uit te leggen, dat zij echter nergens een concrete uitleg geeft waarom het woord billijkheid vermeld staat in de gewraakte beslissing; dat volgens haar men voorts niet buiten de vaststelling kan dat de Commissie van Beroep, nadat zij ten onrechte had besloten dat de vestiging van verzoekster niet beter beantwoordt aan een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening dan de vestiging van L. DERIJCK, en dit enkel gelet op de afstanden, het haar "billijk" voorkwam "dat de regel van art. 2 § 1 - 6° van het K.B. van 25 september 1974 toegepast wordt waar voorrang wordt verleend aan de eerste aanvrager, in casu mevrouw Derijck" en dat, rekening houdende met het feit dat de criteria van voornoemd artikel alleen en uitsluitend de rangorde van het onderzoek van de aanvragen vaststelt zij onder verwijzing naar de arresten nr. 23.934, VANDEWEGHE, van 2 februari 1984 en nr. 20.070, DE WINTER, van 23 januari 1980 stelt dat als enige motivering blijft dat om billijkheidsredenen voorrang zou worden verleend aan de eerste aanvrager, dat m.a.w. billijkheid geen stijlfiguur was maar zelfs de enige motivering; dat verzoekster met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel verwijst naar de voormelde arresten DE WINTER en VANDEWEGHE volgens welke de criteria van artikel 2, § 1, 6°, enkel dienen om de rangorde van het onderzoek van de aanvragen vaststellen en dat daarnaast geen ander criterium bestaat om voorrang te geven aan de ene of de andere aanvraag;

4.2.1. Overwegende dat zoals uit de gegevens van de zaak is gebleken zowel de vestigingscommissie als de commissie van beroep de mening waren toegedaan dat Linda DERIJCK het eerst een aanvraag voor de vestiging van een officina had ingediend, vóór verzoekster VAN VAERENBERGH; dat deze laatste zulks in haar verzoekschrift tot nietigverklaring niet meer blijkt te betwisten; dat derhalve ook de Raad van State moet aannemen dat, nu de twee aanvragen betrekking hadden op dezelfde omgeving en vielen onder de definitie van artikel 6, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 zoals het toen gold, en volgens welk de aanvragen tot opening of overbrenging van apotheken, die werden ingediend binnen een termijn van zes maanden na de kennisgeving van een eerste aanvraag, voorzien bij § 1 van dit artikel en die gelegen zijn binnen een straal van minder dan 1,5 km, te rekenen vanaf de vestigingsplaats vermeld in deze eerste aanvraag,

worden samengevoegd bij hun onderzoek door de Vestigingscommissie; dat dan de aanvraag van Linda DERIJCK bij voorrang diende te worden behandeld op grond van artikel 2, hetwelk toentertijd bepaalde :

"Wordt toepassing gedaan van de in artikel 6, § 2, van dit besluit bedoelde bepaling, dan wordt er over de aanvragen beslist, met inachtneming van de volgorde van de hierna genoemde criteria van voorrang:

...
6° aan de eerste aanvrager; deze regel is ook van toepassing wanneer twee of meer aanvragers zich op dezelfde voorrang kunnen beroepen..";

4.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij terecht aanvoert en de verwerende partij het daarmee eens is, dat de voorrang waarvan sprake in artikel 2 niet inhoudt dat de voorranghouder een recht heeft op het verkrijgen van een vergunning op grond van artikel 1, § 3, enkel dat zijn aanvraag eerst onderzocht wordt; dat dit dus in deze zaak betekende dat de vestigingscommissie eerst de aanvraag van Linda DERIJCK diende te onderzoeken en op grond van de concrete gegevens van de zaak moest oordelen of de gevraagde vergunning haar kon worden toegestaan dan wel of zij moest of mocht worden geweigerd; dat, meende zij tot weigering van de vergunning te moeten adviseren, zij dan moest overgaan tot een onderzoek van de aanvraag van Beatrijs VAN WAEYENBERGH; dat de mogelijkheid bestond dat de vestigingscommissie daarbij, eveneens na een concreet onderzoek, tot het besluit zou komen dat die aanvraag wel kon worden ingewilligd;

4.2.3. Overwegende dat niet helemaal duidelijk is of de vestigingscommissie, toen ze in haar advies na successievelijk de beide aanvragen te hebben besproken tot het besluit kwam dat "de vestiging van VAN VAERENBERGH beantwoordt bijgevolg beter aan het principe van een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening", die werkwijze heeft gevolgd; dat, hoe dan ook, de commissie van beroep omtrent wat voorafgaat een andere mening was toegedaan; dat zij meer bepaald concludeerde dat "beide vestigingen hetzelfde karakter hebben en aangewezen zijn op ongeveer dezelfde cliënteel", dat "de vestiging van Mevr. VAN VAERENBERGH beantwoordt niet beter aan een adequate, doeltreffende regelmatige geneesmiddelenvoorziening dan de vestiging van mevr. DERIJCK", en dat ook de evenwichtige spreiding en het voorkomen van een te grote concentratie van de apotheken niet beter verzekerd was; dat aangezien m.a.w. de beide aanvragen als gelijkwaardig werden beschouwd -feit dat verzoekster weliswaar in haar tweede middel betwist- en aangezien volgens de commissie van beroep aan beide aanvragers een vergunning op grond van artikel 1,

§ 3 kon worden verleend, daaruit logischerwijze de conclusie moest volgen dat voorrang diende te worden verleend aan de eerste aanvrager, Linda DERIJCK; dat waar de commissie van beroep dan, eerder ongelukkig, het woord “billijk” in de mond neemt, zulks geen afbreuk doet aan het feit dat zij de voorrangregeling juist heeft toegepast; dat het middel niet gegrond is;

4.3. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel afwezigheid van behoorlijke motivering aanvoert, doordat ze uit een aantal feitelijke gegevens afleidt dat beide aanvragen als gelijkwaardig geacht moesten worden, terwijl een aantal van die gegevens feitelijke grondslag missen of onjuist zijn; dat dit middel niet is besproken in het auditoraatsverslag; dat het onderzoek op dat stuk moet worden vervolledigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep in de zaak A. 70.866/IX-3021 wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend in de zaak A. 70.843/IX-3018.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermede belast de zaak A. 70.843/IX-3018 volledig af te doen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep in de zaak A 70.866/IX-3021, bepaald op 694,12 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een bedrag van 99,16 euro.

De kosten van de tussenkomst in die zaak, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De kosten van het beroep in de zaak A. 70.843/IX-3018 worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.